

poribus in sua stabilitate serventur. Si quis autem A hujus nostræ constitutionis temerator extiterit, indignationem beatorum apostolorum Petri et Pauli se noverit incursum.

Ego Innocentius catholicæ Ecclesiæ episcopus.
Data Placentiæ II Nonas Novembris.

CXXII

Ad Gaufridum Carnotensem et Stephanum Parisiensem, episcopos.— Ut Aurelianensi subdecano ac sociis honores et bona ablata restitui stagent.

(Anno 1132, Nov. 5.)

[MANSI, *Concil.*, XXI 401.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilis fratribus GAUFRIDO Carnotensi, apostolicæ sedis legato, et STEPHANO Parisiensi, episcopis, salutem et apostolicam benedictionem.

Prout novit vestra fraternitas, damna et injurias dilectis filiis nostris Archembaldo Aurelianensi subdecano, magistro G. et eorum sociis irrogatas, et honores sibi ablatos, restituendos, in vestro arbitrio et æstimatione posuimus. Quod quia minime impletam esse accepimus, dilectioni vestræ mandamus atque præcipimus, ut quemadmodum bene inchoastis, in nomine Domini procedatis, et eandem causam effectui mancipetis.

Datum Placentiæ Nonis Novembris.

CXXIII.

Privilegium pro Ecclesia S. Ursi Augustensis (prov. Farantæ).

(Anno 1132, Nov. 10.)

[*Historiæ Patriæ Monumenta*, Chartæ, I. p. 769, ex archiv. collegiat. S. Ursi d'Aosta (L. C.).]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri HERBERTO Augustensi episcopo ejusque successoribus canonicè substituendis, in perpetuum.

Apostolicæ sedis moderamini congruit religiosorum virorum desideriis clementer annuere, et ut gratum Deo suscipiant incrementum suum eis suffragium impertiri. Tuis igitur, frater venerabilis Herberte episcope, postulationibus annuentes, ecclesiam Sancti Ursi quæ in Augustensis civitatis suburbio sita est, scripti nostri pagina communimus. Statuimus enim ut, juxta votum tuum et collaudationem et assensum fratrum tuorum, videlicet Bosonis præpositi, Stephani archidiaconi, ac totius D capituli, ordo canonicus in eadem Ecclesia futuris temporibus inviolabiliter conservetur, atque decedentibus canonicis, qui ibidem in præsentiarum manere noscuntur, nullus eis nisi vitam professus canonicam subrogetur. Quæcunque præterea bona, seu possessiones prænominata Ecclesia in præsentia indictione derima juste et legitime possidet, aut in futurum concessione pontificum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci firma fratribus in ea regulariter viventibus, et illibata permaneant. Nulli ergo omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temere perturbare aut ejus possessiones auferre, ver ablatas retinere, mi-

nuere, aut temerariis vexationibus fætigare; sed omnia integra conserventur regularium canonicorum usibus in perpetuum profutura. Si quis autem huic nostræ constitutioni temerario ausu contraire tentaverit, secundo tertiove commanitus, si non satisfactione congrua emendaverit potestatis honorisque sui dignitate careat, atque sententiæ excommunicationis subiaceat. Conservantes autem omnipotentis Dei gratiam et æternæ vitæ præmia consequantur.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Datum Placentiæ XIII Kalendas Decembris, indictione x, Incarnationis dominicæ anno 1133, pontificatus Domini Innocentii papæ II anno III.

B

CXXIV.

Ad Petrum Venerabilem Cluniacensem abbatem.— SS. Facundi et Primitivi in Hispania cœnobium conceditur.

(Anno 1132, Dec. 13.)

[MANSI, *Concil.*, XXI, 410.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto PETRO Cluniacensi abbati, ejusque successoribus regulariter substituendis, in perpetuum.

Ignem venit Dominus mittere in terram, et vult ut ardeat. Quia ergo gratuita Dei beneficia sacrum Cluniacense collegium suæ visitationis gratia illustravit, ignem in eo charitatis accendit, et discreta religionis humilitate perfudit: æquissimi juris est, ut quod gratis accipit, fratribus indigentibus devote impendat, lapsos relevet, tepidos excitet, et piæ religionis radios, et bene Deo placentis conversationis odorem, diversas mundi illustrando provincias, longe lateque transfundat: et sic amor et gloria divini cultus, quæ copiose, Deo gratias, vigent, in vite, per vestram administrationem Deo grata et fecunda ubertate multiplacentur in propagine Monasterium ergo SS. martyrum Facundi et Primitivi, quod in Hispaniarum partibus situm est, et ad jus B. Petri constat specialiter pertinere, qui a religionis nitore, et temporalium rerum opulentia, quibus pristinis temporibus effluerat, unde valde dolemus, peccatis exigentibus excidit: nos, quorum præcipue interest in antiquum revocare illustris filii nostri Aldefonsi Hispaniarum regis vota clementius admittentes, vestris postulationibus impertimur assensum. Igitur locum ipsum cum suis omnibus pertinentiis tibi, dilecte in Domino fili Petre abbas, tuisque successoribus, salvo nimirum B. Petri censu annuo, et S. B. E. in omnibus debita justitia et reverentia, ad reformationem religionis, et rerum temporalium incrementum, ex apostolicæ sedis benignitate committimus. Vestra itaque, charissimi filii, interest ut ope, et consilio, vestraque instantia, religio in eodem monasterio reformetur, et tam in interioribus quam in exterioribus locus ipse ad statum et dignitatem pristinam auxiliante Domino reducatur.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Ego Guillelmus Prænestimus episc. subscripsi.

Ego Urbanus presb. card. tit. S. Clementis subscripsi.

Ego Anselmus presb. card. subscripsi.

Ego Lucas presb. card. tit. SS. Joannis et Pauli, subscripsi.

Ego Guido diac. card. S. Mariæ in Via Lata subscripsi.

Ego Oddo diac. card. S. Georgii ad Velum Aureum, subscripsi.

Datum Bononiæ per manum Aymerici S. R. E. diac. card. et cancellarii, Id. Decemb., indict. x, Incarnationis Dominicæ anno 1132, pontificatus domini Innocentii papæ II anno III.

CXXV.

Norberto ejusque successoribus archiepiscopis Magdeburgensibus, possessiones et bona sua cum universim, tum nominatim, confirmat.

(Anno 1131-1133.)

[LUDWIG, *Reliquiæ manuscript.*, XII, p. 388.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri NORBERTO Magdeburgensi episcopo ejusque successoribus canonice substituendis, in perpetuum.

Tunc apostolicæ sedi et Romanis pontificibus honor integre conservatur, si unicuique Ecclesiæ suæ dignitas custoditur, fratrum etenim nostrorum gloriam nostram propriam indicamus. Romanæ siquidem Ecclesiæ consueta benignitas et discreta humilitas quos devotos et mansuetos filios reperit, alios dignitatibus et honoribus sibi amplius facit obnoxios, alios familiaritatis et dilectionis prærogativa sublimat. Equidem et rationabile est, ut, quorum beneficia et obsequia nos suscepisse recolimus, eorum devotioni in mensura pari, nec quantitate æquali, sed ex abundantiore benevolentia libenti animo, respondere curemus. Cæterum quam firma perseverantique constantia causam juris tuæ sanctæ Romanæ Ecclesiæ, venerabilis frater Norberte Magdeburgensis archiepiscopo, incandescente Petri Leonis schismate, fervor tuæ religionis et discretio prudentiæ suscepit defendendam et se invicem inexpressibilem, pro domo Dei opponens, animos regis principum et aliarum tam ecclesiasticarum, quam sæcularium personarum, ad catholicæ Ecclesiæ unitatem et beati Petri ac nostram obedientiam, D frequentibus argumentis et ratione munitis inducere laboraverit, magna inde Ecclesiæ Dei et nobis pervenerit utilitas, manifestum est. Ideoque, charissime frater, quem plena in Domino charitate diligimus et familiari sedis apostolicæ gremio detinemus, charissimi filii nostri, illustris et gloriosi regis Lotharii et tuis rationabilibus postulationibus assensum præbentes, possessiones et bona quæ juste et legitime possides, tibi et successoribus tuis; et per eos Magdeburgensi Ecclesiæ, auctoritate apostolica confirmamus et præsentis privilegii pagina communimus, in quibus hæc propriis nominibus duximus adnotanda. In Magdeburgensi diocesi, ab-

batiam Beati Joannis Baptistæ; ecclesiam Beatæ Mariæ; ecclesiam Beati Joannis evangelistæ; ecclesiam Sancti Nicolai; ecclesiam quæ dicitur Gratia Dei; abbatiam Haldesleve; præposituram Sanctæ Mariæ Gallæ in episcopatu Ossenburgensi; ecclesiam Eugerii in Monasteriensi episcopatu; abbatiam de Borchorst in Moguntinensi diocesi, etc. Ad hoc prædecessorum nostrorum sanctorum virorum, Joannis, Benedicti et Leonis, Romanorum pontificum, vestigiis inhærentes, crucis et pallii prærogativam et dignitatem metropolitanam, quemadmodum in eorum continetur privilegiis, vobis concedimus et super civitates et cum episcopali dignitate vobis nihilominus roboramus. Quæque præterea in futurum liberalitate regis, largitione principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præfata ecclesia, largiente Domino, poterit adipisci, firma vobis de cætero et illibata permaneant. Decernimus ut nulli omnino hominum liceat præfatam Magdeburgensem Ecclesiam temere perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel aliquibus exactionibus conturbare, sed omnia integra conserventur, tibi tuisque successoribus in perpetuum profutura. Si qua igitur in posterum ecclesiastica sæcularive persona, Hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniunt. Amen.

Prælecta et diligenter subauscultata est præsens copia per me Ottonem Cæpes, notarium publicum, et non discedit principalibus suis litteris verbo alio, quod protestor manu propria.

CXXVI.

Privilegium pro monasterio S. Mariæ de Morrone.
(Anno 1133., Jan. 23.)

[*Annales Camaldul.*, t. III, p. 341, ex authentico episcopatus Volaterrarum.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio GERARDO abbati monasterii Sanctæ Mariæ de Morrone, ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum.

Religiosi viri quanto familiaris omnipotenti Deo adhærere noscuntur, tanto studiosius paternæ sunt affectionis intuitu confovendi. Eapropter, dilecte in Domino filii, Gerarde abbas tuis, rationabilibus postulationibus clementer annuimus, et Beatæ Mariæ monasterium cui Deo auctore præesse dignosceris cum suis omnibus pertinentiis sub apostolicæ sedis tutelam et protectionem suscipimus, et beati Petri ad quem specialiter pertinet, patrocinio duximus